

Modſtandernes Side blive Bewiſet ſkyldig for de Fremſkridt, ſom ſkulle være gjorte. Man kan ikke paaviſe, at de ere der, man ſiger kun, at de ere der, og det bliver man ſaa ved med at gjentage atter og atter, for at det tilſidſt kan glide ned, at de ere Noget. Den ærede ſidſte Taler har for Dvrigt et forunderligt Begreb om, hvorledes Balgene bør opfattes. Han ſagde, at der derved er ſaa mange Ting, ſom kom i Betragtning, og at det, ſom ofteſt var det Afgjørende med Henſyn til, hvem der ſkulde vælges, var Mandens perſonlige Fremtræden. Jeg veed ikke, om det er gaaet ſaaledes til i den Kreds, hvor han er bleven valgt, om det var hans perſonlige Fremtræden, der havde forſtaffet ham Valg, men jeg veed, at i den og de Kredſe i Landet, hvor jeg er bekiendt, er Folk kommen til en ikke ringe Grad af poliitiſt Modenhed, og det endog i en ſaadan Grad, at jeg tror, at hvis Neggeringen ſkulde være rede til en Opløsning i dette Dieblit, ſaa vilde man Intet have at frygte fra vor Side, der ſtaar paa Mjertallets Standpunkt. Thi Befolkningen er dog virkelig naaet ſaa vidt, at den ikke har ſynderlig Tro til det Miniſterium, hvis Manddomsgjerning ingenlunde har holdt, hvad dets Ungdomsgjerning forjættede. Diſſe Mænd have ikke arbeidet i den Grundlovs Spor, ſom de mange Gange roſte ſig af kun er fremkommen ved deres Hjælp, de have ikke fulgt med Udviklingen, og de have i deres Manddomskaar ikke forſat paa den Vej, de vare ſlaaede ind paa, og at det i deres Alderdom ſkulde blive bedre, ſynes Erfaringen kun i ringe Grad at tyde paa. Det er der virkelig ingen Grund til at antage, og jeg tror ogſaa, at Befolkningen er bleven ſaa poliitiſt moden, at den nok vil forſtaa at bedømme dette. Jeg tror dog, at Befolkningen har naaet en ſtørre Modenhed paa de fleſte Steder i Landet, end at den fortrinsviis ſkulde tage Henſyn til den perſonlige Fremtræden. Da det flere Gange er blevet gjort gjældende, at man kun ſkulde have eet Formaal for Die, nemlig Magten, ſaa vil jeg dog ſige, at diſſe Roſter ſlet ikke ere mig ubekiendte, dem have vi mødt ofte ude paa Landet f. Ex. ved Møderne den ſidſte Sommer, uden at de have gjort Indtryk. Man maa dog virkelig tro, at Befolkningen er naaet ſaa vidt i Udvikling, at den meget godt veed, at Kjernen i Kampen er dette: Skal en lille Flok med Særrettigheder regjere i Amtet og Staten og Administrationen og alleegne, eller ſkulle vi have en virkelig Mjertaleſelvſtyrelſe? Saa vidt er man naaet i Udvikling, at man veed, at dette virkelig er Kjernen i Kampen; og det ſkal nok viſe ſig, at man er naaet ſaa vidt, hvis vi ſnart ſkulle komme til en ny Valghandling. De Herrer maa vide, at dette Ord om Magten har en meget ilde Klang hos Befolkningen, iſær naar det kommer fra deres Side, om hvilke det ſaa ofte er blevet ſagt, at de ikke have havt andet Formaal end Magten og fremdeles at vedblive at beholde den. Som ſagt, jeg frygter

ikke for ſtore foreſtaaende Kampe, jeg er viſ paa, at man er vant til en ſtørre Modenhed i Befolkningen end den, de Herrer drømme om, ſom i dette Dieblit ere Modſtandere af Adreſſen.

Alberti: Jeg finder det meget heldigt, at de to ærede Miniſtres Udtalelſer her i Dag ere blevene ſupplerede ved en Udtalelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger), thi den Dom, ſom Adreſſen opſtiller om det Holſteinfke Miniſterium, gjælder naturligviis ogſaa dets fratraadte Finantsminiſter. Det er derfor, at de Supplementer, ſom denne ærede Rigsdagsmand i Dag ſøiede til Hans Excellence Konſilspræſidentens Erklæring ligeoverfor Adreſſen, have været mig meget hjærkomne. Men naar den ærede Miniſterpræſident og den ærede forhenværende Finantsminiſter vilſe kaſte et Blit tilbage paa det første Skridt, ſom det Holſteinfke Miniſterium gjorde, ſaa undrer det mig, at diſſe to høitærede Mænd kunne ſige, at Folkethinget ikke har lempet ſig eſter dette Miniſterium. De ſkulle huſſe paa, at det første Miniſteriet gjorde, var, at det bevilgede 5 Millioner uden at ſpørge Rigsdagen derom, at det tog ſine Forholdsregler under den europæiſke Kamp uden at kalde den danſke Rigsdag ſammen. Jeg vil bede de Herrer at huſſe derpaa og ſaa tillige erindre, at Folkethinget modtog denne Debut med ſtørſte Lempe og Beredvillighed, ja, at Folkethinget endog af det ſamme Miniſterium, der traadte ſaaledes frem, lod ſig negte alle paagjældende Ophæninger om Dammarts Forhold i den franſk-tydſke Krig; men dette glemme de Herrer, naar de ſige til det venſtre Parti her i Salen, at det ikke har mødt med Lempe. Det var det første Trin, ſom dette Miniſterium gjorde frem paa den konſtitutionelle Bane, og derom har jeg altid havt den Mening, at det ikke var ſuldbommen forfatningsmæſſigt; men jeg har dog ligesom mine Venner her i Salen med ſtor Hengivneſe underkaſtet mig de Forholdsregler, Miniſteriet greb, uden at ſpørge Rigsdagen, uagtet det var i Stand til at gjøre en ſaadan Foreſpørgſel. I forrige Sæſſion mødte den nuværende ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds med en hel Klaſſe Beſlatningslove, og alle diſſe Love paſſerede Folkethinget, men kunde ikke gaa igjennem i Landſthinget; det var Landſthinget, ſom ødelagde diſſe Love og tvang den ærede Rigsdagsmand til at gaa af ſom Finantsminiſter. For at blive i Formiddagsbilledet vil jeg ſige, at det var Landſthinget, der den Gang ſaae Træet og fældede det og lod Skoven gaa, men det er Skoven, ſom vi have for Die og ſom vi ville prøve at fælde. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har nu glemt, hvor unedgjørlig han var ligeoverfor os her i Salen i forrige Sæſſion med Henſyn til at modtage en Bevilling til at bygge jydſke Jernbaner for, men deſuagtet endte Folkethinget Sæſſionen med at votere hans Love ind i Lands-